

Cultura

Festivals de l'estiu musical català

ESCENARIS

ESTEBAN LINÉS
Alp

Una temperatura càlida en tots els sentits va acollir ahir el naixement del Cerdanya Music Festival, una nova cita de l'estiu musical català que té en l'entorn privilegiat i el cartell els seus màxims atractius. Van ser els francesos Gipsy Kings by André Reyes els encarregats de donar el tret de sortida d'una convocatòria que, des del seu espectacular enclavament, als afores de la localitat d'Alp, oferirà nou concerts més fins al dia 23.

La nit musical va començar a l'hora prevista, a les 21 h, però abans, a dos quarts de vuit i a la flamant zona Village, el grup rumber barceloní Los Antonios va escalfar l'ambient. Primer els va costar, perquè el públic encara era escàs, però al final de la seva hora de descàrrega, de bon rotllo –amb tornades modificades com “La Cerdanya és poderosa, la Cerdanya té molt poder”– i de tonades ballables, la cosa es va anar animant, i el públic va anar responent. Un públic, per cert, que va arribar a les 1.200 persones i que estava compost per una barreja intergeneracional, però amb tendència a la maduresa. Pel que sembla, una gran majoria va gaudir de valent, i també es va posar a ballar, en un sentit metafòric.

I després va arribar l'hora dels Gipsy Kings, és a dir, d'una part dels originals liderats per André Reyes, un dels factòtums. Van desgranar gairebé una vintena de temes, començant per *Tristessa*, amb un so descompensat i que amb prou feines deixava sentir les veus. Després la cosa es va arreglar del tot, i André i els cinc membres de generacions més joves del clan Reyes que el van acompanyar a primera línia van recórrer un repertori d'acceptació segura, com *Djobi djoba*, *Un amor o Bem, bem, Maria*. El nivell sonor estava assegurat, perquè al seu darrere hi havia quatre instrumentistes de primer nivell que van oferir un formidable matalàs. A partir d'allà, el

La Cerdanya es posa a ballar

Els Gipsy Kings omplen de vibracions prometedores l'arrencada del Cerdanya Music Festival

clan Reyes va embastar una nit que va buscar la complicitat del públic, l'aplaudiment sens dubte merescut, atesa la gran professionalitat de tot el combo. La vetllada la van tancar amb una descàrrega infal·libre integrada

per *A mi manera*, *Bamboleo* i *Volare*.

La d'ahir dèiem que era una nit d'estrena, i, per tant, hi havia moltes incògnites; la principal, saber si el públic va sortir convençut i, sobretot, sa-

tisfet que aquesta iniciativa, aquesta oferta que aposta pel no massiu, el boutique, el llistó artístic qualitatiu o l'atenció al detall era el que buscaven. De moment, les entrades venudes amb temps conviden a pensar

que l'alta assistència (el límit d'aforament s'acosta a les 1.800-1.900 persones) està garantida als concerts d'avui d'Aitana, Hombres G o Sopa de Cabra.

L'aposta per portar a la molt atractiva Cerdanya un festival de nivell és potent. L'espectacular zona on s'han instal·lat un enorme escenari i més de 2.800 cadires és destacable, així com tot l'esforç logístic dut a terme pel que fa a conduccions, canalitzacions i altres estructures, a més de l'atenció a l'aficionat. Com va recordar Martín Pérez, president de la promotora Concert Studio i director del festival a tall de benvinguda, “aquí treballen més de 200 persones, i un 84% són de la Cerdanya, com els proveïdors”. I després de reiterar un parell de vegades

PER FER BOCA

● MÚSICA

Mig segle de quan George Harrison va mostrar totes les seves cartes

Al cap de pocs mesos de la dissolució dels Beatles, George Harrison va sorprendre amb *All things must pass*, un triple àlbum en què mostrava la seva magistral capacitat compositiva. Ara se celebra mig segle d'aquella publicació amb una edició ampliada i remasteritzada. / **Esteban Linés**

Una obra revolucionària i totalment actual
www.lavanguardia.com/cultura

PERE DURAN / NORD MEDIA

Dinastia Reyes. André Reyes va comandar la nit acompanyat per membres de generacions més joves de la família i quatre instrumentistes d'alt nivell

que “és el moment de tirar endavant”, va acabar com tocava: “Un lloc tan bonic com aquest mereix un festival d'aquestes característiques”.

Una dada també significativa –ja que parlem de festivals musicals– és que ja fos per l'amplitud de l'espai, la tipologia del públic o el concepte de proposta, les mesures sanitàries contra la covid, així com no desprendre's de la mascareta ni aixecar-se per posar-se a ballar, van ser seguides per la majoria, sobretot durant el concert.●